

Bijna niet te geloven en toch waar!

In Romeinen 16:20 staat één van de krachtigste woorden van het nieuwe testament en toch zijn die woorden vrij onbekend.

Die woorden zijn ook bijna niet te geloven, en toch zijn ze door en door waar. Er staat dit:

De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden.

Het zijn woorden van kracht en zekerheid. Heel de Schrift is door God ingegeven en Paulus werd door de heilige Geest gedreven, toen hij deze woorden aan de christenen in Rome schreef.

Hoe kan zo iets groots in ons gebeuren?

Bemoedigend is, dat er staat dat God het zal doen. Deze sterke God des vredes, Hij wil ... en om met de kracht van deze tekst

te spreken - Hij zal dit grote werk in ons doen.

Het zal ook niet zo heel lang duren voordat dit gaat gebeuren, want er staat dat de God des vredes dit weldra zal doen.

En als wij het woord "weldra" in het woordenboek gaan opslaan, dan staat daar achter: "spoedig, binnenkort". Dus dat heeft geen 20 of 30 jaar te duren.

De tegenstander heeft verschillende namen: aanklager, verleider, draak, oude slang, duivel en satan.

Hij wordt in dit vers "de satan" genoemd.

We houden het in deze bijbelstudie er op, dat hij een verleider, een verzoeker is.

En wat wil God nu spoedig in ons doen? Ja, waartoe is onze sterke en machtige God toe in staat? Dat deze verleider onder onze voeten vertreden wordt!

De zuivere staten-vertaling drukt dit vers zo uit:

En de God des vredes zal den satan haast onder uw voeten verpletteren.

Dat wil niet zeggen dat hij al in de poel des vuurs geworpen wordt of zo iets. Nee; de verleider zal dan onder onze voeten vertreden worden.

Dat betekent, dat zijn verleidende macht op ons geen uitwerking meer zal hebben.

De satan is een verleider. Hij verleidt in het grote geheel de volkeren tot oorlog, zo staat in Openb. 20:8.

En, om het dicht bij te halen in het kleine, wil hij ons *verleiden* tot kleine huiselijke oorlogjes zoals ruzie, woordenstrijd, het over en weer elkaar gaan verwijten enz. enz.

Hij probeert voet te krijgen via ons vlees, waar geen goed in woont.

Paulus schrijft in Efeze 4:26 *Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet; de zon mag niet over een opwelling van uw toorn ondergaan, en geeft de duivel geen voet.*

Er kan iets omhoog komen uit ons vlees, bijvoorbeeld toorn. Zondig dan niet, zegt het woord. Dat het dan niet koud en donker in ons hart wordt; de zon mag daar niet ondergaan!

Nee, die moet in ons hart blijven schijnen voor de ander. Dan geven wij de duivel geen voet.

De satan is dus een verleider. Maar het is goed om door te krijgen, dat hij ons altijd met iets *minderwaardigs* verleidt.

Eerst verleidt hij ons en gaan wij daar op in, dan klaagt hij ons vervolgens aan. Want "aanklager" is ook één van zijn namen.

Om het met een voorbeeld duidelijk te maken:

- Wanneer ergens een muizenval geplaatst wordt, wordt daar een stukje kaas als lokmiddel in gedaan.

Wat de satan doet is praten over de kaas. Hij praat niet over de val maar uitsluitend over de kaas, die zo geurig en lekker is.

En wat ons voorbeeld betreft wordt de muis via de kaas verleid om er in te happen en dan ... loopt hij letterlijk in de val. Hij is er in gelopen want dat wilde hij helemaal niet.

- Wanneer iemand zit te vissen aan de oever van het water, gebruikt hij een hengel met een worm aan een haakje.

Een vis komt dichterbij en ziet de worm hangen en denkt: dat is een heerlijk hapje om in te bijten. Als hij dat doet, komt hij aan de haak te zitten en haalt de hengelaar hem naar boven.

De vis is letterlijk aan de haak geslagen. Dat had hij niet gewild en daar had hij niet aan gedacht.

De vis is verleid door de mens via de worm om toe te happen.

We kunnen stellen dat alle voorstellen waarmee de satan komt om ons te verleiden, in wezen leugen zijn waarmee hij ons ten val wil brengen.

Paulus heeft het in Efeze 4:22 over de oude mens met zijn *misleidende* begeerten.

Wat satan heeft aan te bieden is iets minderwaardigs. Ja, alles wat hij aan te bieden heeft loopt op narigheid uit. Denk aan het paradijs waar hij tegen Eva zei: je zult als God zijn, kennende goed en kwaad.

Ze geloofde in zijn woorden en van dat resultaat zijn we op de hoogte.

Als wij dus doorkrijgen door de genade van onze grote en machtige God des vredes, dat

alles, waarmee de satan ons wil verleiden, iets minderwaardigs is, iets waardoor wij ons geluk verliezen, dan verliest de satan zijn verleidende macht over ons.

Dan verliest de begeerte zijn aantrekkingskracht.

Dat zo iets geweldigs spoedig in onze levens mag plaatsvinden. Dan is de satan onder onze voeten vertreden. En dat werk wil God graag in een ieder van ons doen.

Helemaal in deze media tijd geldt voor ons het woord van Paulus in Romeinen 13:14

14 Maar doet de Here Jezus Christus aan en wijdt geen zorg aan het vlees, zodat begeerten worden opgewekt.

We gaan weer terug naar onze kerntekst in Romeinen 16:20

De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden.

In de Staten-Vertaling staat het zo weergegeven:

En de God des vredes zal den satan haast onder uw voeten verpletteren.

Wat een krachtige vertaling uit de grondtekst. Als we het woordenboek daarbij open slaan staat er achter het woord "verpletteren" als synoniem genoemd: "verbrijzelen".

En dat is wat de God des vredes wil doen, ja wat Hij weldra ofwel spoedig wil doen: Hij zal de satan onder onze voeten verpletteren.

Wanneer er ergens oorlog gevoerd wordt en er wordt gesproken dat de vijand een verpletterende nederlaag heeft geleden, dan betekent dat een zware nederlaag.

Zoiets bijna ongelofelijk groots wil God doen in ons.

Wanneer onze ogen open gaan voor het feit, dat alles wat de satan te bieden heeft, in onze

ogen iets minderwaardigs is, iets waardoor we ons geluk verliezen en een slecht geweten krijgen, dan verliest hij zijn macht.

Dan hebben zijn "aanbiedingen" zijn verleidingen geen macht meer over ons. Want wie kiest er nu voor zijn ongeluk? Wie maakt de keuze om zijn geluk kwijt te raken ... ??